

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka, soudce JUDr. Bc. Kryštofa Horna a soudkyně Mgr. Ing. Lenky Bursíkové ve věci

navrhovatele: **L. B.**
trvale bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Danielem Bartošem
sídlem Bílinská 1147/1, Ústí nad Labem

proti
odpůrkyni: **obec Svatý Jan,**
sídlem Drážkov 33, Svatý Jan
zastoupena advokátem Mgr. Davidem Barešem
sídlem nám. T. G. Masaryka 28, Sedlčany

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – změny č. 2 územního plánu obce Svatý Jan, schváleného bodem 5 usnesení Zastupitelstva obce Svatý Jan č. 30 dne 16. 3. 2022,

takto:

Návrh se odmítá.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se návrhem podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá, aby soud v plném rozsahu zrušil opatření obecné povahy označené v záhlaví (dále též „napadené OOP“).

Obsah návrhu

2. Navrhovatel uvedl, že byl vydáním napadeného OOP zkrácen na právu vlastnickém a na příznivé životní prostředí. Je totiž vlastníkem pozemků parc. č. XA, XB, XC, XD a XE, vše v katastrálním území X (dále jen „dotčené pozemky“; není-li uvedeno jinak, nacházejí se všechny pozemky zmiňované v tomto rozsudku v tomto katastrálním území). V návaznosti na rozhodnutí odpůrce o pořízení změny územního plánu zkráceným postupem podle § 55a

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 403/2020 Sb. (dále jen „stavební zákon“) podal dne 6. 5. 2021 podle § 44 písm. d) stavebního zákona návrh na změnu územního plánu, kterým usiloval o zařazení pozemku parc. č. XB do plochy BV (plochy smíšené obytné – bydlení venkovské). Účelem návrhu bylo umožnění výstavby menšího rodinného domu. Napadené OOP je nezákonné, neboť žalobcův návrh na změnu územního plánu nebyl bezprostředně projednán ani zařazen do probíhajícího procesu schvalování změny č. 2 územního plánu odpůrkyně. Namísto toho byl návrh přesunut do jiných postupů. V rámci veřejného projednání návrhu napadeného OOP nebylo o navrhovatelově návrhu nijak rozhodnuto ani nebyl posouzen jako návrh změny napadeného OOP ani jako připomínky k němu. Návrh měl být projednán, popř. měl být posouzen jako připomínky. Navrhovatelův zástupce ostatně obsah návrhu na veřejném projednání ústně přednesl.

3. Navrhovatel též podal dne 25. 5. 2021 námitky, podle nichž se návrh napadeného OOP dotýká jeho práv tím, že nemůže v obci bydlet a využívat potenciál dotčených pozemků. Námitkám však nebylo vyhověno. Argumentace vztahující se k výše uvedeným námitkám uvedená v odůvodnění je vadná, neboť stavební zákon nezakazuje rozšiřovat rozsah regulovaných ploch v průběhu pořizování územně plánovací dokumentace. Odůvodnění je tendenční a je zjevné, že odpůrce nechtěl navrhovateli vyhovět a návrh bezodkladně zařadit do projednávané změny. Odůvodnění rozhodnutí o námitkách akcentující přírodní, civilizační a kulturní hodnoty, urbanistickou koncepci a krajinný ráz je liché, neboť napadené OOP nepřipustilo navrhovatelem požadovanou změnu na dotčených pozemcích, současně však vymezilo dvě nové zastavitelné plochy v lokalitách BV12-Hr a BV9-S. Tyto lokality navazují na stávající zastavitelné plochy a zastavitelná území výrazně méně než dotčené pozemky. Pokud byly jako zastavitelné nově vymezeny tyto lokality, mělo dojít ke změně i na dotčených pozemcích. Napadené OOP tak porušuje princip rovnosti a je diskriminační. V rozhodnutí o námitkách není uvedeno, proč byla prolomena ochrana nezastavěného území podle § 18 stavebního zákona. Přitom k dřívějším návrhům na změnu územního plánu v roce 2020 se zpracovatel napadeného OOP i odpůrce vyjádřili tak, že stávající územní plán vymezuje nadstandardní rozlohu zastavitelných ploch pro novou výstavbu rodinných domů a z hlediska rozvoje obce je tato kapacita více než dostačující. V odůvodnění rozhodnutí o námitkách odpůrkyně uvedla, že nové plochy pro bydlení nekompensují úbytek zastavěných ploch a že udržení plochy pro bydlení v obci souvisí s udržitelností rozvoje obce, neboť má dlouhodobě stagnující počet obyvatel.
4. I pokud by navrhovatel připustil, že rozhodnutí o námitkách (nezařazení dotčených pozemků do zastavitelných ploch – pozn. soudu) bylo důvodné, pak nebyly splněny podmínky pro zařazení výše jmenovaných dvou lokalit do zastavitelných ploch. To je v takovém případě v rozporu s cíli územního plánování, protože *narušuje soudržnost společenství obyvatel, neboť uspokojením potřeby současné generace ohrožuje podmínky života generací budoucích, včetně příznivého životního prostředí.*
5. Navrhovatel se rovněž domnívá, že provedenou aktualizací vymezení zastavěného území a uvedením funkčního využití ploch do souladu se skutečným stavem v území došlo k legalizaci protiprávního stavu. Odvolává-li se odůvodnění rozhodnutí o námitkách na vydaná rozhodnutí o povolení stavby či územní rozhodnutí, není toto zdůvodnění přiléhavé pro tzv. černé stavby. Uvedl též, že o konaném veřejném projednání dne 18. 5. 2021 nebyl řádně vyhotoven protokol v souladu s § 22 odst. 2 stavebního zákona.

6. Závěrem navrhovatel uvedl, že *v dalším* je odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatele nesrozumitelné a nepřezkoumatelné. Na námitkách trvá, odůvodněním rozhodnutí o námitkách nebyly vyřízeny, přičemž je uplatňuje jako návrhové body.

Vyjádření odpůrkyně

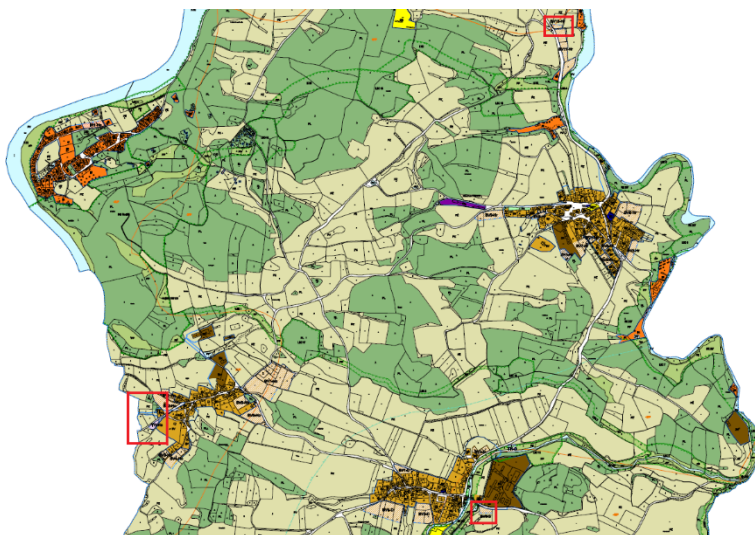
7. Odpůrkyně ve vyjádření v žalobě poukázala na rozsudek soudu ze dne 18. 8. 2022, č. j. 51 A 65/2021-48, který se dle ní k procesním otázkám zařazení navrhovatelova návrhu na změnu územního plánu již vyjádřil a postup odpůrkyně aproboval. Odpůrkyně dále zrekapitulovala postup pořizování a schvalování napadeného OOP. Navrhovatelův návrh na změnu územního plánu odpůrkyně obdržela dne 12. 5. 2021 a bezodkladně jej předložila na nejbližší zasedání zastupitelstva dne 23. 6. 2021, na kterém jej zamítla, o čemž navrhovatele dne 30. 6. 2021 vyrozuměla. Tím odpůrkyně splnila své povinnosti, na kladné vyřízení návrhu však není právní nárok. Požadavek navrhovatele na projednání návrhu na veřejném projednání návrhu napadeného OOP dne 18. 5. 2021 postrádá oporu v zákoně. Možnosti odpůrkyně na toto veřejné projednání návrh zařadit byly v podstatě nulové. Odpůrkyně ve vyjádření dále reprodukovala vyjádření pořizovatele napadeného OOP (Městského úřadu Sedlčany) k vypořádání a odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Pořizovatel připravil návrh rozhodnutí o námitkách a projednal jej s dotčenými orgány, které k němu neměly výhrady. Je přitom primární odpovědností odborných garantů námitky řádně vypořádat. Rozhodnutí o námitkách pořizovatel považuje za srozumitelné, zákonné a řádně odůvodněné. Odpůrkyně shrnula, že návrh na zrušení napadeného OOP nepovažuje za důvodný, naopak jej vnímá v kontextu dřívějších navrhovatelových návrhů na změnu územního plánu jako nátlak na členy jejího zastupitelstva, kterými se navrhovatel snaží vynutit rozhodnutí, na které nemá nárok.

Průběh řízení a obsah napadeného OOP

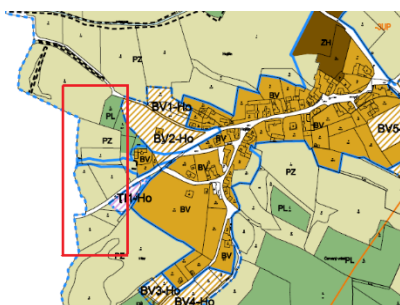
8. Zastupitelstvo odpůrkyně vydalo dne 1. 4. 2015 územní plán, který zařadil navrhovatelův pozemek parc. č. XB do plochy PZ (plochy zemědělské). Na tom se nic nezměnilo ani vydáním změny č. 1 územního plánu dne 25. 7. 2018.
9. Dne 9. 9. 2020 zastupitelstvo odpůrkyně rozhodlo o pořízení změny č. 2 územního plánu odpůrkyně zkráceným postupem dle § 55a - 55c stavebního zákona.
10. Dne 12. 4. 2021 oznámil Městský úřad Sedlčany jako pořizovatel konání veřejného projednání návrhu změny č. 2 územního plánu dne 18. 5. 2021. V zápisu z tohoto projednání je zaznamenáno, že zástupce navrhovatele vznesl dotaz, proč nebyl jeho návrh na změnu územního plánu zařazen do projednávání aktuální změny.
11. Dne 26. 5. 2021 podal zástupce navrhovatele „námitky“ k návrhu změny č. 2 územního plánu proti celému rozsahu změny. Uvedl, že není v souladu s cíli a úkoly územního plánování, zejména s požadavky na ochranu architektonických hodnot a požadavky na ochranu nezastavěného území. Aktualizace vymezeného zastavěného území a funkčního využití ploch dle skutečného stavu je legalizací protiprávního stavu. Dvě nové zastavitelné plochy z důvodů potřeby výstavby rodinných domů upřednostňují soukromý zájem nad zájmem veřejným. Poukázal na to, že jeho návrh na zařazení dotčených pozemků byl zamítnut s poukazem na to, že v obci je rozvojových ploch dostatek. Odůvodnění změny je tedy nedostatečné. Nové rozvojové lokality přímo nenavazují na zastavěné území obce. Upozornil, že opakovaně podal návrh na změnu územního plánu a považoval jeho připojení k aktuálně pořizované změně, popř. přerušení stávajícího procesu do doby, než bude návrh

pořizovateli postoupen nebo než o něm zastupitelstvo odpůrkyně rozhodne. Poukázal na zásadu legitimního očekávání a na skutečnost, že odlišné nakládání s totožnou věcí vede k pochybnostem o objektivnosti a nezájatosti oprávněných orgánů. Oprávnění k podání námitek navrhovatel dovozoval z vlastnictví dotčených pozemků, které jsou návrhem na změnu územního plánu dotčeny.

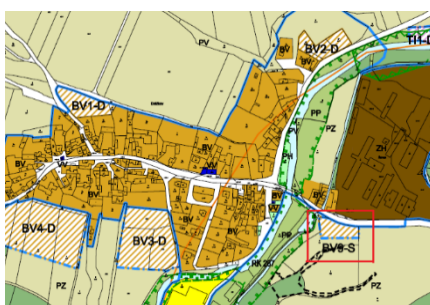
12. Zastupitelstvo odpůrce dne 16. 3. 2022 vydalo napadené OOP, které bylo dne 11. 4. 2022 vyvěšeno na úřední desce a dne 26. 4. 2022 nabylo účinnosti. Navrhovatelovy pozemky napadené OOP nereguluje, jeho „námitky“ však vypořádává (soud na tomto místě nehodnotí, nakolik precizně a úplně).
13. K regulovanému území soud podotýká, že území odpůrce je členěno do více samostatných a relativně vzdálených sídel. Dotčené pozemky se nacházejí v sídle Hojšín a jsou vzdáleny cca 3 km od plochy BV12-Hr v sídle Hrachov a cca 2 km od plochy BV9-S u sídla Drážkov (spadající katastrálně pod sídlo Skrýšov), jak je patrné z hlavního výkresu po zapracování napadeného OOP a následujících výřezů z něj (vše ve shodném měřítku):

Hlavní výkres (1:5000)

Navrhovatelovy pozemky

BV9-S

BV12-Hr

14. Pro úplnost soud připomíná, že rozsudkem ze dne 18. 8. 2022, č. j. 51 A 65/2021-48, zamítl navrhovatelovu žalobu na ochranu před nezákonným zásahem zastupitelstva odpůrkyně, kterému navrhovatel vytýkal některé kroky související s projednáním a rozhodnutím o jeho návrhu na změnu územního plánu shodně jako v nynějším řízení. Soud tehdy dospěl k závěru, že navrhovatel skutečně podal dne 6. 5. 2021 návrh na změnu územního plánu, a to v situaci, kdy již probíhal proces pořízení změny územního plánu zkráceným postupem (jehož výsledkem bylo přijetí napadeného OOP – pozn. soudu). Soud uvedl, že z ničeho ale nevyplývá povinnost či oprávnění odpůrkyně, aby návrh nějakým způsobem včlenila do již

dříve rozběhnutého postupu pořízení změny územního plánu a rozhodla o něm v rámci jejího pořizování, tím méně pak při veřejném projednání dne 18. 5. 2021, neboť ani nešlo o zasedání zastupitelstva odpůrkyně, ale o veřejné projednání návrhu změn č. 2 územního plánu vedené pořizovatelem. Soud také dodal, že z ničeho nevyplývá, že snad měl být navrhovatelův návrh fakticky posouzen jako návrh na změnu projednávaného návrhu změny č. 2 územního plánu odpůrkyně, resp. jako připomínky k němu. Návrh byl bez pochyb formulován jak z hlediska označení, tak zejména obsahu, jako návrh na pořízení změny územního plánu obce zkráceným postupem dle § 55a stavebního zákona, čili návrh, aby byl *zahájen* proces změny územního plánu. Uzavřel nicméně, že pokud by navrhovatel *byl přesvědčen, že s jeho námitkami či připomínkami* (vznesenými při veřejném projednání dne 23. 5. 2021 jeho zástupcem) *bylo v řízení o vydání opatření obecné povahy naloženo nezákonně s dopady do výsledné podoby opatření obecné povahy, mohl by se bránit návrhem na jeho zrušení (§ 101a a násl. s. ř. s.).*

Posouzení návrhu

15. Soud se v první řadě musel zabývat tím, zdali jsou splněny veškeré procesní podmínky pro projednání návrhu na zrušení napadeného OOP. Soud konstatuje, že splněna je podmínka existence opatření obecné povahy, neboť právě v této formě byla změna územního plánu vydána podle § 43 odst. 4 *in fine* a § 55 odst. 2 stavebního zákona ve spojení s § 171 správního řádu. Soud též ověřil, že návrh byl podán v zákonné roční lhůtě podle § 101b odst. 1 s. ř. s. [napadené OOP nabylo účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení veřejné vyhlášky (11. 4. 2022) oznamující vydání změny územního plánu dne 26. 4. 2022, přičemž návrh byl podán dne 26. 4. 2023].
16. Soud dále posuzoval, zda je navrhovatel k podání návrhu aktivně procesně legitimován, a dospěl k závěru, že tuto podmínku navrhovatele nesplňuje.
17. Podle § 101a odst. 1 věty první s. ř. s. „[n]ávrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen.“
18. Zevrubně se k aktivní procesní legitimaci pro podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části vyjádřil rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS, dle něhož splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude „*dáno, bude-li stěžovatel logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy. [...] V případě územních plánů musí navrhovatel především plausibilně tvrdit, že existuje vztah mezi jeho právní sférou a územím, jež je územním plánem regulováno, a dále musí tvrdit, že dotčení je z povahy věci myslitelné právě danou formou právní regulace, tj. územním plánem s jeho předmětem, obsahem a způsobem regulace. [...]*“ S ohledem na předestřené úvahy rozšířený senát NSS pokračoval, že navrhovatelem v řízení o návrhu na zrušení územního plánu nebo jeho části může být zásadně jen taková osoba, „*která má přímý a nezprostředkovaný vztah k nějaké části území, které je územním plánem regulováno.*“ Rozšířený senát NSS dále připustil, že si lze výjimečně představit, „*aby aktivní procesní legitimace byla dána i tehdy, tvrdí-li navrhovatel, který sám není vlastníkem nemovitosti ani nemá právo k takové cizí věci na území regulovaném územním plánem, že jeho vlastnické právo nebo jiné absolutní právo k nemovitosti nacházející se mimo území regulované územním plánem by bylo přímo dotčeno určitou aktivitou, jejíž provozování na území regulovaném územním plánem tento plán (jeho změna) připouští. Typicky půjde o vlastníka pozemku sousedícího s územím regulovaným územním plánem, který by mohl být*

dotčen určitou aktivitou, jejíž vlivy se významně projeví i na jeho pozemku (např. exhalacemi, hlukem, zápachem apod.) nebo které povedou k významnému snížení hodnoty jeho majetku.“

19. Aktivně procesně legitimován je tedy pouze ten navrhovatel, který uvede dostatečně plausibilní (tj. hájitelné, smysluplné) tvrzení o vazbě mezi regulovaným územím a jeho právní sférou (první podmínka). Zároveň musí plausibilně tvrdit i to, že napadené opatření obecné povahy je ze své podstaty vůbec způsobilé do jeho právní sféry zasáhnout (druhá podmínka). Pakliže nejsou tyto kumulativní podmínky splněny, není navrhovatel aktivně procesně legitimován (viz např. usnesení zdejšího soudu ze dne 8. 7. 2020, č. j. 43 A 74/2019-137, bod 14).
20. Ke své aktivní procesní legitimaci se navrhovatel výslovně nevyjadřuje, ale z návrhu vyplývá, že zkrácení na svých právech spatřuje zejména v nezařazení dotčených pozemků, resp. pozemku parc. č. XB do plochy BV. Dále namítá jednotlivá pochybení při pořizování změny územního plánu (zejména nezařazení návrhu na změnu územního plánu do procesu pořizování a projednávání návrhu napadeného OOP, nevypořádání námitek, nedostatečné odůvodnění rozdílného přístupu k jiným pozemkům, chybějící protokol z veřejného projednání), její nezákonnost a neproporčnost (diskriminaci). Navrhovatel též uvádí, že zařazením dvou nových ploch bylo dotčeno jeho právo na příznivé životní prostředí.
21. Z obsahu návrhu, vyjádření odpůrkyně i výše provedené rekapitulace průběhu řízení vyplývá, že dotčené pozemky *nejdou* předmětem regulace napadeného OOP. Ve vztahu k nim nebyl územní plán jakkoliv změněn. Na právním postavení navrhovatele se tak přijetím a následnou účinností změny územního plánu nic nezměnilo. Zkrácení na právech navrhovatele proto neplyne ze samotné změny územního plánu, nýbrž jej navrhovatel dovozuje z faktu, že dotčené pozemky nebyly ve finální a přijaté podobě do změny územního plánu zahrnuty. Soudu proto nezbývá než konstatovat, že navrhovatel se cítí být dotčen nikoli napadeným OOP tak, jak předpokládá právní úprava řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy podle § 101a a násl. s. ř. s., ale tím, že nebylo vydáno opatření obecné povahy konkrétního obsahu podle jeho představ. Takto tvrzené zkrácení na právech však nemohla způsobit samotná změna územního plánu, ale skutečnost, že napadené OOP nebylo vydáno v navrhovatelem žádané podobě (srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 8. 7. 2020, č. j. 43 A 74/2019-137). Judikatura správních soudů však setrvale zastává stanovisko, že nárok na změnu způsobu využití pozemku v rámci územního plánování nelze dovodit (viz např. rozsudky NSS ze dne 26. 5. 2010, č. j. 8 Ao 1/2007-94, ze dne 27. 7. 2017, č. j. 9 As 302/2016-68, či ze dne 30. 1. 2019, č. j. 1 As 224/2018-62). Navrhovatel sice byl oprávněn podat návrh na pořízení změny územního plánu (a učinil tak), žádný subjekt však již nemá právní nárok na kladné rozhodnutí. Jeho návrh na změnu územního plánu je fakticky spíše podnětem (srov. Roztočil, A.: *Komentář k § 44*. In: Potěšil, L., Roztočil, A., Hrušová, K., Lachmann, M.: *Stavební zákon - online komentář. 4. aktualizace*. Praha: C. H. Beck, 4/2015; a Doležalová V.: *Komentář k § 44*. In: Vávrová, E., a kol.: *Stavební zákon. Praktický komentář. Wolters Kluwer*, 2021; dále srov. Fialová, E.: *Komentář k § 44*. In: Macháčková, J., a kol.: *Stavební zákon. Komentář*. Nakladatelství C. H. Beck, 2018). Z právních předpisů ani z judikatury tedy nevyplývá veřejné subjektivní právo na změnu územního plánu o určitém obsahu, tedy aby územní plán umožňoval realizaci předem definovaného (stavebního) záměru vlastníka (viz rozsudek NSS ze dne 12. 1. 2023, č. j. 4 As 239/2020-53, bod 38. a tam uváděnou judikaturu), proto se jej vlastník pozemku nemůže domáhat ani žalobou na ochranu před nezákonným zásahem (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2018, č. j. 10 As 322/2016-58).

22. Judikatura dále dovodila, že subjektivní práva vlastníka pozemku nejsou dotčena, jestliže navrhuje zrušit změnu platného územního plánu ve formě opatření obecné povahy v situaci, kdy obec napadenou regulaci přebírala z původního územního plánu, jenž je změnou upravován a navrhovatel před správními soudy tento původní územní plán nenapadl (viz rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2020, č. j. 6 As 141/2019-64, č. 4077/2020 Sb. NSS). Případným zrušením změny územně plánovací dokumentace by totiž byla aktivována její původní, avšak obdobná podoba. V právním postavení navrhovatele by tak nedošlo k žádné změně. Soud je přesvědčen, že uvedené musí platit tím spíše, pokud se změna územního plánu dotčených pozemků navrhovatele vůbec nedotýká (změna územního plánu regulaci dotčené pozemky nijak neřeší, ta stále vyplývá přímo z původního územního plánu z roku 2015).
23. Soud uvádí, že navrhovatel by k založení aktivní procesní legitimace musel tvrdit, že byl na svých právech zkrácen existující, účinnou a závaznou částí změny územního plánu (nikoli jen odůvodněním). V posuzovaném případě však navrhovatel neuvádí, že by byl zkrácen regulací obsaženou v napadeném OOP, ani nevztahuje dotčení své právní sféry k jevu (např. ploše), který by byl změnou územního plánu závazně regulován. Námitky navrhovatele k lokalitám BV12-Hr a BV9-S směřují k tvrzení, že bylo vůči němu postupováno nedůvodně rozdílně, nikoli k tomu, že by v důsledku zastavení těchto lokalit byl dotčen na své právní sféře (např. zvýšenou intenzitou dopravy či hluku). Aktivní procesní legitimaci navrhovatele soud nedovodil ani z tvrzení vztahujícího se k zásahu do práva na příznivé životní prostředí. Navrhovatel nikterak neobjasnil, jak by plochy BV12-Hr a BV9-S o srovnatelné velikosti jako jeho pozemek parc. č. 448 nacházející se od nich cca 3, resp. 2 kilometry v úplně jiném sídle mohly do jeho sféry v tomto ohledu zasáhnout, přičemž takový zásah je jen těžko představitelný. Tato tvrzení tedy nelze považovat za plausibilní (hájitelné), jak je pro dovození aktivní procesní legitimace vyžadováno výše popsanou judikaturou.
24. Na tomto místě pak soud (čistě nad rámec nutného odůvodnění) uvádí, že úprava obsažená v § 52 odst. 2 a 3 stavebního zákona rozlišuje dva různé prostředky, kterými lze proti návrhu územního plánu brojit: námitky a připomínky. Zatímco námitky může vznést pouze taxativně vymezený subjekt, který musí být tímto návrhem dotčen, uplatnit připomínky může každý. Pojem „dotčenosti“ je však nutno vykládat širěji nežli jen tak, že může být naplněn pouze u vlastníků pozemků či staveb, na které přímo dopadá změna územního plánu. Např. „mezující soused“ má právo uplatnit námitky vždy; „nemezující soused“ výjimečně, a to v závislosti na okolnostech konkrétní věci. (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73, Sb. NSS č. Sb. NSS 1462/2008). Již z výše uvedené mapy a žalobcových vágních „námitkových“ tvrzení je zřejmé, že žalobce pro nedostatek dotčenosti vůbec nebyl v procesu projednávání návrhu napadeného OOP oprávněn podat námitky, nýbrž pouze připomínky. Toto „procesní pochybení“ však zvýšilo navrhovatelův procesní komfort a rozhodně nezakládá přípustnost návrhu. Jelikož soud neshledal *dopady do výsledné podoby opatření obecné povahy* (které by zasahovaly do právní sféry žalobce), tedy neshledal aktivní procesní legitimaci, nezabýval se zákonností *naložení* s těmito připomínkami.
25. Cílem navrhovatele je domoci se zahrnutí minimálně některých dotčených pozemků do zastavitelné plochy, avšak soud mu v tomto řízení požadovanou ochranu poskytnout nemůže. I kdyby totiž zrušil celé napadené OOP, či jej zrušil toliko v rozsahu „konkurenčních“ ploch BV12-Hr a BV9-S, na navrhovatelově právním postavení by se nic nezměnilo. Jelikož změna územního plánu funkční využití dotčených pozemků nereguluje, tak by i po jejím zrušení stále platilo jejich funkční vymezení podle územního plánu z roku 2015. Navíc přistoupila-li by odpůrkyně k následnému pořízení další změny územního

plánu, neměl by navrhovatel (stejně jako kterýkoli jiný vlastník pozemku) právní nárok na to, aby do ní odpůrkyně požadované úpravy zařadila. Soud proto musel dospět k závěru o nedostatku aktivní procesní legitimace navrhovatele k podání návrhu na zrušení změny územního plánu.

26. K tvrzením týkajícím se vad procesu pořizování změny územního plánu a „legalizace protiprávního stavu“ provedenou aktualizací soud uvádí, že nedostatky procesu přijímání opatření obecné povahy a zákonnost jeho obsahu lze věcně projednat tehdy, má-li navrhovatel aktivní procesní legitimaci. Soudní řád správní (ani na něj navazující judikatura NSS) nesvěřuje instrument návrhu na zrušení opatření obecné povahy každé osobě, byť by mohla mít na jeho využití zájem, ale toliko tomu, komu náleží subjektivní hmotná práva, která jsou opatřením obecné povahy zasažena. Návrh na zrušení opatření obecné povahy není soudním řádem správním koncipován jako žaloba ve veřejném zájmu – *actio popularis*, ale jako nástroj k ochraně subjektivního práva navrhovatele (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 9. 2011, č. j. 8 Ao 5/2011-51). Uvedené potvrdil i Ústavní soud, který v nálezu ze dne 30. 5. 2014, sp. zn. I. ÚS 59/14, uvedl, že dotčení na subjektivních právech navrhovatele je alfa a omegou řízení o zrušení opatření obecné povahy. Pokud tedy navrhovatel v daném případě nepředložil plausibilní tvrzení o přímém dotčení práv napadeným opatřením obecné povahy, nemůže být jeho návrh meritorně projednán.
27. Paušální odkaz na námitky a jejich vypořádání, který navrhovatel uplatnil v závěru návrhu, by pak pro jeho vágnost nebylo možné ani v případě dovození procesní legitimace navrhovatele považovat za řádný návrhový bod, a soud by se jím proto nezabýval.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

28. Z výše popsaných důvodů soud návrh odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť navrhovatel nebyl k jeho podání aktivně procesně legitimován.
29. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., jenž stanoví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.
30. Soud pro úplnost dodává, že vzhledem k výsledku řízení již nerozhodoval o navrhovatelově žádosti o osvobození od soudních poplatků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 1 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. června 2023

Mgr. Jan Čížek, v.r.
předseda senátu